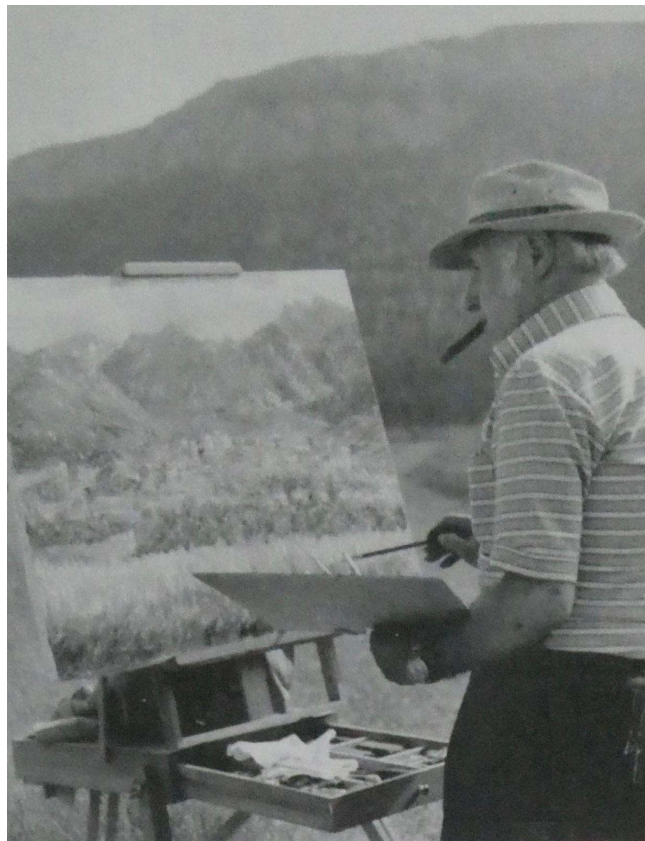

Premi SIGNUM de l'any 2006 a Valentí Feu Font
Arxiu Montserrat Riu Mas

Fotografies de **Valentí Feu Font** publicades al llibre elaborat l'any 2006 en motiu dels **deu anys del Premi SIGNUM** on es recullen totes les glosses.

Celso INFORMACIÓ

Núm 498 - Del 29-12-2006 al 4-1-2007

Preu: 2'30 €

BON ANY NOU

Passió pels pastorets

Entrevista a
Aleix Albareda

Solsona instal·larà
**calefacció
centralitzada**
als carrers del
nucli antic

Valentí Feu
Premi Signum 2006

Temps de pessebres

ESTACIÓ SERVEI

S. L.

REPSHOP
BOTIGA DE CONVENIÈNCIA

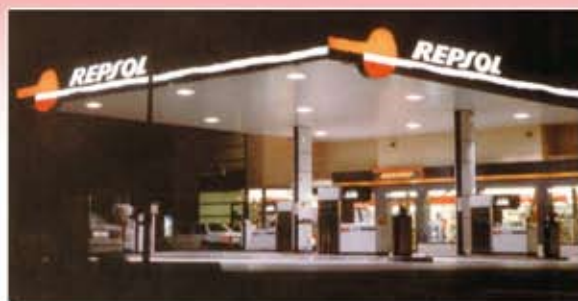
Ctra. de Manresa, s.n. - Solsona
Tel. 973 48 03 27 - 973 48 08 87
e-mail: setelsis@setelsis.com

GRAN SORTEIG DE NADAL - REIS

60 magnífics
regals

*Vine a omplir
la teva butlleta*

Sorteig 6 de gener de 2007

El SIGNUM 2006 premia l'aportació humana i social de Valentí Feu i Font

En l'edició d'enguany s'ha publicat un recull de les 10 gloses als SIGNUM d'aquests primers anys

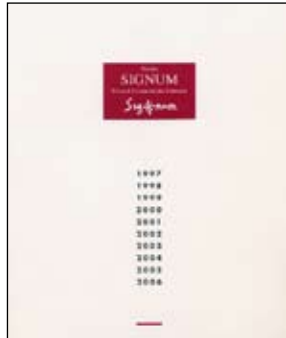
En un acte solemne el passat divendres 22 de desembre a la Sala Gòtica del Consell Comarcal del Solsonès, va tenir lloc la desena edició del Premi SIGNUM.

La desena edició del guardó honorífic que atorga el Consell Comarcal del Solsonès i la Fundació Francesc Ribalta ha premiat enguany l'aportació de Valentí Feu a la vida i a la història de la ciutat de Solsona, que van destacar en tres fets: la fundació en un moment delicat socioeconòmic de "El Fomento de Fiestas y Fiestas", entitat que impulsà la Fira de Sant Isidre de Solsona, reactivant el sector econòmic i empresarial de la comarca, la promoció i cofundació del Club Futbol Solsona, entitat per on han passat centenars de joves solsonins, i la seva aportació més humana i artística, reafirmant la seva catalanitat mantenint "Ca l'Adroguer Nou" en els difícils temps de la dictadura, i cospant amb el seu pinzell indrets d'arreu del territori.

El president del Consell Comarcal donà la benvinguda i presentà l'acte, per tot seguit donar pas a la comissió d'experts del premi perquè exposessin la seva proposta. Ramon Gualdo, representant de la Comissió d'Experts, llegí la proposta del Premi SIGNUM.

A continuació el President del Consell Comarcal llegí l'acord pres per la sessió plenària duta a terme el mateix dia 22 a les 8 del vespre i donà a conèixer el nom del guanyador, Valentí Feu i Font.

A continuació va ser el moment en que Mn. Jesús Huguet llegí la glossa, i després de llegir-la, el President del Consell Comarcal va fer entrega del premi al guardonat.

L'acte va servir també per presentar el llibre elaborat en motiu dels deu anys del Premi SIGNUM on es recullen totes les gloses

El guardonat, amb la seva família

La part musical i artística de l'acte va anar a càrrec del grup SONS, on hi actua una de les nêtes del Sr. Feu

“SIGNUM” a Valentí Feu i Font

Glossa pronunciada per Mn. Jesús Huguet i Serrano

Ens conta l'evangelí que, quan Jesús veié Natanael (l'apòstol Bartomeu), va exclamar: “Mireu, un autèntic israelita, un home que no enganya”. El mateix elogi es podria fer del Valentí: “*Mireu un autèntic Solsoní, un solsoní que no enganya*”. Un solsoní pels quatre costats, un home que sense fer escarafalls i en èpoques difícils, ha contribuït en el progrés social i cultural de la ciutat.

Als seus 94 anys, el Valentí és un home pulcre, amb un aire de distinció, que li ve segurament del seu tracte amb el públic i la seva sensibilitat artística.

Nascut el 15 d'agost de 1912, va incorporar-se al fil de la història a finals de la dictadura de Primo de Rivera, en un moment en què la cultura catalana experimentava un renovat impuls que ell materialitzaria en la pintura. Però esclatà la guerra, i amb ella s'esvaïen les possibilitats de fer allò que ell més volia i, que en aquell moment era la seva afició: dedicar-se plenament a la pintura.

De manera que les limitacions de l'època l'empenyien a tirar endavant el negoci de pastisser i adroguer. Però ell mai no va deixar de reflectir la seva faceta artística en les seves creacions de pastisser, elaborant mones i pastissos personalitzats, amb l'ornamentació escaient a les dèries, inclinacions o ofici del destinatari.

Podem dir que ca l'Adroguer Nou ha estat sempre un

establiment emblemàtic a Solsona. Visible des de la Plaça Major, crida l'atenció dels vianants el clàssic anunci de Codorniu, coronat per una vistosa decoració floral. Com fa constar el mateix rètol, l'establiment data del 1870. Si bé la botiga actual data del 1921, any en que es feren algunes reformes. És, per tant, una de les més antigues de Solsona.

Encara avui es poden contemplar en les seves estanteries, pots de vidre amb inscripcions tan curioses com aquestes: llàgrimes d'encens, sofre de canó, àcid tartàric, cola de conill, aiguacuit, etc.

Menú Especial Cap d'Any

Per emportar

1r. *Amanida de fumats*

2n. *Gambes i escamarlans amb salsa cobert*

3r. *A triar entre:*

*“Lechazo” Xaiet d' Aranda de
Duero al forn de llenya,*

“Cochinillo” al forn de llenya

*Raïm de la Sort
i Bossa de Cotilló*

“Lechazo” 40€/p

*“Cochinillo” 46€/p
IVA inclòs*

Us ho preparem tot per gaudir
a casa sense preocupacions Reserves:
“EL COBERT”

Per qualsevol aclariment:

973 48 37 23

Es prega recollir els encàrrecs abans de les 21:00h

Per fer-nos una idea de la figura del Valentí i de la seva aportació a la vida i a la història de la ciutat de Solsona, la destriarem en tres capítols: La seva projecció social, la seva dimensió artística i, finalment, la seva dimensió més humana.

Projecció social

Persona de temperament inquiet i interessada per tot allò que es movia al seu voltant, va restar obert a totes les iniciatives socials i ciutadanes, sempre a punt de donar-hi un cop de mà.

Poc després de la guerra, junt amb el Sr. Josep M. Dalmau i el Sr. Antoni Viladrich, fundaren "El Fomento de Férias y Fiestas", entitat que posteriorment impulsaria la Fira de Sant Isidre. Es tractava d'una fira de mostres que seria el germen de l'esplèndida fira actual.

Amb el mateix esperit van treballar per potenciar el mercat dels divendres i, malgrat les dificultats econòmiques del moment, llogaven camions (l'únic mitjà de transport que existia), per facilitar el desplaçament d'aquelles persones que vivien lluny del nucli i estaven interessades a venir al mercat.

Va ser també, un dels impulsors del Club Futbol Solsona i, a més de formar part de la seva junta durant molts anys, en va ser president entre el 1950 i el 1954.

Molt amant de la conversa, amics i coneguts feien cap a les tertúlies que es generaven al menjadoret de la seva rebotiga, on es tractaven i debaten tot tipus de temes culturals, socials i polítics, que s'allargaven fins a altes hores de la nit i que en moltes ocasions havien estat les inspiradores de posteriors actuacions i projeccions de la ciutat.

L'artista

Va començar a aprendre dibuix amb Mn. Falp. Fins que un bon dia aquest li diu: "Nen, digues al teu pare que no cal que et porti més, que en saps més que jo".

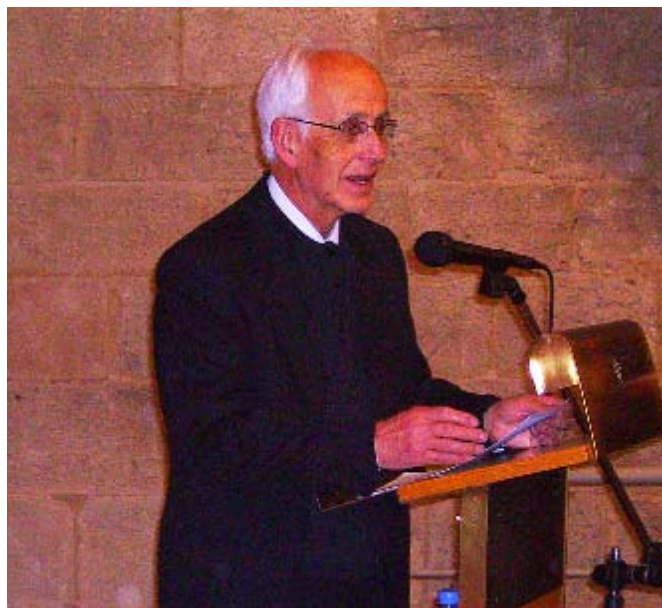
Artista de naixement i autodidacta, amplia els seus coneixements de pintura amb el Sr. Tomàs Boix i, en alguna ocasió, es reuneix a Andorra i a Montserrat, amb el pintor Joaquim Mir. Amb aquestes influències, no és d'estrany que tingués predilecció pel paisatge, si bé té també alguns bodegons excel·lents. Però, per damunt de tot, és un enamorat de la naturalesa i per aquesta raó pintava sempre del natural, malgrat totes les inclemències del temps, perquè *"és ficant-te dins del paisatge, que ets capaç d'entendre'l i saber-lo plasmar."*

Això explica que els seus quadres despreguin sempre aquesta força evocadora que sembla que et convidi a endinsar-te pels seus corriols o asseure't sobre el seu verd.

A causa de la seva discreció, l'estima que sentia per les seves obres i segurament pel fet de no haver fet de la pintura un ofici, ha conservat gran part de la seva obra, que es pot contemplar avui a les parets de casa seva. Aquesta és la seva pròpia exposició, dedicada a la família.

Tanmateix, va fer una exposició al Miracle i, el 23 de desembre de 1994, en va fer una altra a Solsona, amb un recull de 26 obres, amb motiu de l'homenatge que li va brindar la ciutat.

En temps de la dictadura de Franco va presentar dues obres, -Tardor i Hivern – a una exposició col·lectiva de la província de Lleida, que organitzava el Sindicato Vertical, en què fou premiat amb el 2n i 3r premi, tot i participar-hi nombrosos artistes de renom.

Dimensió humana

Tot i que el seu pare, Francesc Feu Villaró, va ser l'últim alcalde republicà de Solsona afiliat a la Lliga i amic del fundador de la DC, Manuel Carrasco i Formiguera, assassinat pel franquisme, el Valentí no es va voler dedicar mai a la política. I això que de dots no li'n faltaven. Petit d'estatura, però de caràcter fort, gràcies a les bones lliçons i a les sàvies maneres que havia heretat del seu pare, tenia un gran poder comunicatiu. Però li agradava dir les coses pel seu nom, cosa poc usual entre els polítics. Per això devia pensar que era preferible reservar els seus sentiments per a la pintura.

Explica que després de la guerra es va enfrontar amb la guàrdia civil, que li volia fer canviar el rètol que dona nom a la botiga sota una suposada llei que prohibia retolar en "llengua estrangera". Els va respondre que el català no era cap llengua estrangera i els replicà: "I què hi posarem!, Casa Adroguero Nuevo?!". Tot i això no va poder evitar que li esborressin el subrètol que deia: "Cerería i pintures", on posteriorment hi feu posar "Fundada l'any 1870".

Al llarg de la seva llarga vida, el Valentí ha estat un home que ha sabut transmetre la seva estima als altres, a la ciutat de Solsona i al país i que, en tot i per a tot, va tenir al seu costat la seva esposa Dolors Boix i Cardona que, va recolzar i criticar cada una de les seves obres, influint així, amb la seva dolça sensibilitat i el seu gust refinat, en la seva pintura. També en aquest cas es podria dir que darrera d'un gran home hi havia una gran dona.

Aquesta és la història d'un home que, en unes condicions difícils, va saber fer-se ell mateix, va arribar a produir una obra pictòrica d'estimable qualitat, fins a esdevenir un dels pintors més representatius de la ciutat i que ha contribuït significativament a la vida social, comercial i cultural de Solsona.

És per tot això que considero que ha estat un encert del jurat concedir-li el premi SIGNUM, que s'atorga a aquelles persones que s'han distingit per la seva aportació a la promoció de la ciutat.

El guardó li arriba als 94 anys. Però això mateix farà que guanyi en significació com a coronament d'una llarga i fecunda vida.